

ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว Performing Arts Business in Lao People's Democratic Republic

นราฤทธิ เอี่ยมศิริ¹
Nararit Aiemsiri

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพการแสดง ประเภทการแสดง ในนครหลวงเวียงจันทน์ ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ได้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการขาย การลงทุน เพื่อเสริมภาพลักษณ์ของสินค้าและองค์กรให้เกิดผลประโยชน์ผลกำไรในการจัดงาน รวมไปถึงการจัดการแสดงในงานบุญประเพณีของชาวลาวที่สืบทอดกันมา ผลจากการศึกษาของผู้วิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เห็นสถานภาพการเปลี่ยนแปลงของการแสดงนาฏศิลป์ที่ยังคงยึดถือประเพณีวัฒนธรรมสืบทอดมา การเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจสังคมในนครหลวงเวียงจันทน์ การรับวัฒนธรรมจากต่างชาติ การก้าวเข้าสู่สมาชิกสมาคมอาเซียน การแสดงนาฏศิลป์ได้มีการพัฒนาและยังคงอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไม่ผิดต่อศีลธรรมวิถีชีวิตของชาวลาว ประเภทของการแสดง การพ่อนแบบพื้นเมือง การพ่อนชนเผ่า การพ่อนราชสำนัก การแสดงประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่ยังคงอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมในชาติ การผสมผสานการแสดงของต่างชาติที่เข้ามามีบทบาทในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายเกิดการจ้างงานมีอาชีพและรายได้ซึ่งเป็นปัจจัยอันสำคัญที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเชิงวิชาการ เรื่องธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดในการศึกษาและให้ผู้สนใจศึกษาข้อมูลเชิงวิชาการ เกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวต่อไป

คำสำคัญ: ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์; การส่งเสริมการขาย; สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Abstract

The main objective of this study was to investigate the performing arts business in Lao People's Democratic Republic in order to devise appropriate to promote sales of and investment in performing arts there so that they could enhance the images of the products and organizations; as a result, their performances including those staged during the traditional merit-marking festivals were profitable. The findings revealed that there were some changes in performing arts that have been observed and practiced as part of Laos' cultures, in the socio-economic condition in

¹ภาควิชา นาฏศิลป์ สาขา นาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Vientiane because of the influence of foreign cultures and being accepted as an Asian member. The performing arts have been improved; however, such improvement are not against Lao people's moral and cultural perceptions. The Lao performing arts can be categorized as folk dances, tribal dances, royal court dances and creative dances based on Lao culture. The inclusion of foreign performances played a role in sale promotion campaigns, thus generating more income and more job opportunities. These findings can benefit those who would like to further study the performing arts business in Laos.

Keyword: performing arts business; sale promotion campaign; Lao People's democratic republic

1. บทนำ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีพรมแดนติดต่อกับจีนทางทิศเหนือ ติดต่อกับพม่าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดต่อกับเวียดนามทางทิศตะวันออก ติดต่อกับกัมพูชาทางทิศใต้ และติดต่อกับประเทศไทยทางทิศตะวันตก ซึ่งกั้นด้วยแม่น้ำโขงบางช่วง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและที่ราบสูง ลาวถูกประกบด้วยเพื่อนบ้านถึง 5 ประเทศและไม่มีทางออกสู่ทะเล ใช้ภาษาลาวเป็นภาษาราชการ เมืองหลวงคือเวียงจันทน์ (Vientiane) ปกครองในระบบแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ (ทางการลาวใช้คำว่า ระบอบประชาธิปไตยประชาชนลาว) ประเทศลาวมีประชากรรวมหกล้านกว่าคน ประกอบด้วยชนชาติต่างๆหลากหลายเชื้อชาติ ซึ่งในภาษาลาวจะเรียกรวมกันว่า “ประชาชนบรรดาเผ่า” แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามถิ่นที่อยู่อาศัย ได้แก่ ลาวลุ่ม, ลาวเทิง และลาวสูง ประเทศลาวแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 1 เขตนครหลวงเวียงจันทน์, 1 เขตปกครองพิเศษไซสมบูน และ 16 แขวง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมอาเซียน ปัจจุบันมีการพัฒนาประเทศในหลากหลายด้านไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน ด้านสังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยว โดยเห็นได้ชัดจากเมืองหลวงของประเทศ คือ นครหลวงเวียงจันทน์ เกิดสิ่งปลูกสร้างอาคารบ้านเรือน ร้านค้าที่เพิ่มมากขึ้น สินค้าผลิตภัณฑ์จากต่างชาตินำเข้ามาขายในเมืองหลวง เกิดการหลั่งไหลของนักท่องเที่ยวเข้ามาเปิดธุรกิจขยายกิจการในประเทศ ด้านการท่องเที่ยว ประเทศลาวมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทรัพยากรทางธรรมชาติกระจายอยู่ทั่วประเทศ ประกอบกับประเทศมีความโดดเด่นทางด้านสถาปัตยกรรมจากอาคารบ้านเรือน วัด รูปปั้น ประติมากรรม ตลอดจนการแต่งกายของชาวลาวที่มีเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหันมาท่องเที่ยวในประเทศลาวมากขึ้น โดยนาฏศิลป์แบ่งออกเป็น นาฏศิลป์พื้นเมือง นาฏศิลป์ราชสำนัก นาฏศิลป์ชนเผ่า นาฏศิลป์ลำเลียง หมอลำ หลังจากเปิดประชาคมอาเซียน การแสดงนาฏศิลป์มีบทบาทสำคัญ ต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจการลงทุนในประเทศ โดยได้มีการนำการแสดงนาฏศิลป์เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงาน เพื่อให้ผู้ชมที่มาร่วมงานตลอดจนนักท่องเที่ยวต่างชาติ เกิดความประทับใจกับบทบาทของการแสดงนาฏศิลป์ เกิดภาพลักษณ์ของตัวสินค้าในการจัดกิจกรรม เมื่อมีการเกิดการแข่งขันด้านธุรกิจการลงทุน นักลงทุนได้กำหนดการจัดงานไม่ว่าจะเป็น การจัดงานเพื่อเปิดตัวสินค้า การจัดงานประชุม การจัดงานสัมมนาสำหรับองค์กร การจัดงานเลี้ยงรับรอง การจัดการประกวดเพื่อส่งเสริมกระตุ้นยอดของการขาย การจัดงานเกี่ยวกับสินค้าผลิตภัณฑ์ที่เข้ามาจำหน่ายใน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การจัดงานดอง(งานแต่งงาน) ตลอดจนการจัดงานรื่นเริงงานบันเทิง เพื่อให้เกิดการซื้อขายผลิตภัณฑ์นั้น ซึ่งส่วนหนึ่งของการจัดงานในบางครั้ง ได้มีการแสดงนาฏยศิลป์เข้าไปเป็นส่วนประกอบอยู่ภายในงานด้วย จึงทำให้เกิดธุรกิจมาอีกประเภทหนึ่งขึ้นมาคือ ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทำให้เกิดความหลากหลายของการแสดงในนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ การรับวัฒนธรรมการเต้นแบบตะวันตกเข้ามาผสมผสานกับการแสดง เพื่อให้เกิดความทันสมัย ความร่วมสมัยของการแสดงนาฏยศิลป์กับธุรกิจการแสดงในงานจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายให้มีความแปลกใหม่ โดยมีวิธีการออกแบบแนวคิดเกี่ยวกับการแสดง ประเภทของการแสดง ให้ตรงกับรูปแบบของการจัดงาน รวมไปถึงสถานที่ในการจัดงาน

ภาพที่ 1 ฟ้อนพื้นเมือง ชูบตฟ้อนจำปาเมืองลาว
งานประกวดนางสาวลาว พ.ศ. 2558
(ที่มา: สถานีโทรทัศน์ มีวีลาว เฮซดี)

ภาพที่ 2 ฟ้อนสาวลานล้านช้าง
งานประกวดนางสาวลาว พ.ศ. 2559
(ที่มา: สถานีโทรทัศน์ มีวีลาว เฮซดี)

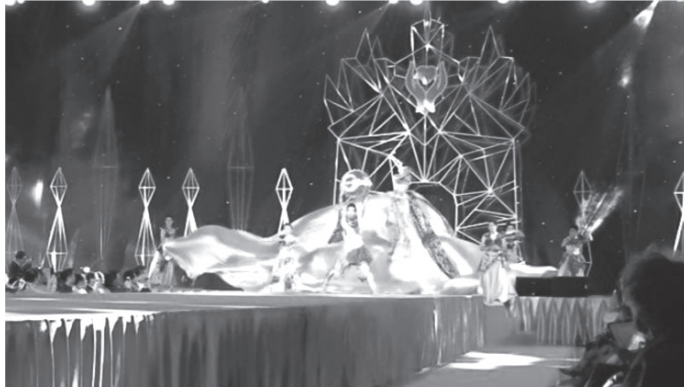
ภาพที่ 3 ฟ้อนเผ่าลาวส้มพันธ์
(ที่มา : พุดมิสา โอปิมศักดิ์ดา)

ภาพที่ 4 การแสดงหมอลำ ลำเรื่อง สังข์สินชัย
(ที่มา : พุดมิสา โอปิมศักดิ์ดา)

สิ่งที่กล่าวมานี้ทำให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงสถานภาพ ประเภทของการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เกิดรูปแบบการแสดงที่เปลี่ยนไป มีทั้งแบบฟ้อนดั้งเดิม การฟ้อนปรับปรุงขึ้นมาใหม่โดยอยู่ในพื้นฐานของการฟ้อนแบบเดิม การฟ้อนที่คิดสร้างสรรค์ใหม่

การเต้น การแสดงละคร การร้องเพลง ให้เหมาะกับธุรกิจกิจกรรมการส่งเสริมการขาย เพื่อให้เกิดการซื้อ ขาย เกิดการบอกต่อเป็นการกระตุ้นยอดขายเพื่อให้ได้ผลกำไรแนวความคิดในการนำเสนองานเกี่ยวกับธุรกิจ การแสดงนาฏยศิลป์โดยพยายามนำเสนอการแสดงให้ตรงกับความต้องการของผู้ว่าจ้างงานแสดงที่ได้กำหนดไว้

ภาพที่ 5 การเต้นลาวประยุกต์ชุดแสงทองแห่งความงามในงานสองมือนาง วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ชุดสีทองนำ มาตกแต่งด้วยผ้าไหมลาวที่เครื่องแต่งกาย (ที่มา: ผู้วิจัย)

ภาพที่ 6 การแสดงชุดรวมกันเป็นหนึ่ง ในงาน The 7th ASEAN-China Young Entrepreneurs Forum พ.ศ. 2558 (ที่มา: ผู้วิจัย)

จากประสบการณ์จริงที่ผู้วิจัยได้เข้าไปร่วมทำงานเกี่ยวกับด้านการแสดงนาฏยศิลป์ ในงานกิจกรรมส่งเสริมการขายที่มีการแสดงนาฏยศิลป์ ทางผู้วิจัยได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับธุรกิจการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย (Event Organizer) ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2559 รวมกว่า 4 ปี ด้วยมูลเหตุที่น่าสนใจเกี่ยวกับงานธุรกิจประเภทการจัดการแสดง จึงเป็นเหตุให้ผู้

วิจัยสนใจศึกษาวิเคราะห์ สถานภาพการแสดง องค์ประกอบประเภทของธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย(Event Organizer) ว่ามีรูปแบบการจัดการแสดง ลักษณะการจัดการแสดงนาฏศิลป์ เป็นอย่างไร รวมไปถึงจัดการองค์ประกอบของธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเช่นไร ซึ่งในอดีตการแสดงนาฏศิลป์ลาว มีแต่การแสดงนาฏศิลป์ ในราชสำนัก นาฏศิลป์ในชุมชนท้องถิ่นต่างๆ นาฏศิลป์พื้นเมืองตลอดจนการรับชมการแสดงได้จากงานบุญยังไม่เป็นที่เปิดเผยแพร่หลายให้เป็นที่รู้จักมากนัก ต่อมาได้มีการพัฒนาในด้านของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปแบบของธุรกิจทำให้การแสดงนาฏศิลป์ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โดยสามารถพบเห็นธุรกิจการจัดการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์มากยิ่งขึ้นเกิดการพัฒนารับสิ่งใหม่เข้ามาในประเทศมีการเปิดตลาดมากขึ้น ทำให้เกิดการกระตุ้นยอดขาย กระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเชิงวิชาการ ในเรื่องของธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สรุปผล เพื่อให้ทราบถึงสถานภาพ ประเภทของการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ ให้แก่ผู้สนใจที่จะทำการศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสถานภาพการแสดง ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษาประเภทการแสดง ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3. ประโยชน์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยคาดหวังว่าจะมีประโยชน์ดังนี้คือ

1. เพื่อให้ทราบถึงสถานภาพ ประเภทของธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อให้ผู้ที่สนใจที่จะไปลงทุนได้ศึกษา เกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งขอบเขตของการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาเกี่ยวกับ ธุรกิจการแสดงของผู้รับจัดการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. ศึกษาประเภทการแสดง นาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3. ศึกษาสถานภาพการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 - 2559

5. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินงานเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการศึกษารวบรวมข้อมูลทางภาคสนามโดยสังเกตการณ์ การจัดการแสดงนาฏยศิลป์กับงานที่จัดขึ้น ใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว งานประจำปี งานประกวดนางสาวลาว งานเปิดตัวสินค้า งานแต่งงาน งานกีฬา ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.1 จากการชมการแสดงในสถานที่ต่างๆ หอประชุมแห่งชาติ, ศูนย์การค้าลาวไอเทก

1.2 จากการร่วมงานออกแบบการแสดงในงานต่างๆ งานกีฬา, งานเปิดตัวสินค้า, งานประกวดนางสาวลาว

2. ศึกษาเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงนาฏยศิลป์ ว่ามีการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ กลุ่มใดบ้าง มีการแสดงกี่ประเภท

3. ในกรณีนี้ผู้วิจัยได้มีการบันทึกข้อมูล สัมภาษณ์พร้อมบันทึกเสียงและด้วยการเขียน ขณะที่มีการทำการสัมภาษณ์ พร้อมระบุ วัน เวลา จากการสัมภาษณ์ได้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการอ้างอิงภายหลัง โดยการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ผู้ออกแบบการแสดง กองสินละปากอนแห่งชาติ (สะกดแบบลาว), ผู้ออกแบบการแสดง กองสินละปากอน (สะกดแบบลาว) ปกส., อาจารย์สอนฟ้อน โรงเรียนสินละปะแห่งชาติ (สะกดแบบลาว), หัวหน้าควบคุมการผลิตงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย บริษัทบริหารจัดการอีเว้นท์ บริษัทคัมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด (KHOMPANYA Entertainment Event and organizer Co., Ltd), ผู้ออกแบบการแสดง ผู้ประสานงานการแสดง ทีม ลาว นิวพอยต์แดนซ์ (Laos new point dance), ทีมแองเจิล 69 (Angel 69), นักกีฬาทีมชาติเชียร์ลีดดิ้ง (Cheerleading), นำข้อมูลดังกล่าวมาสรุปผลวิเคราะห์และการวิจัย

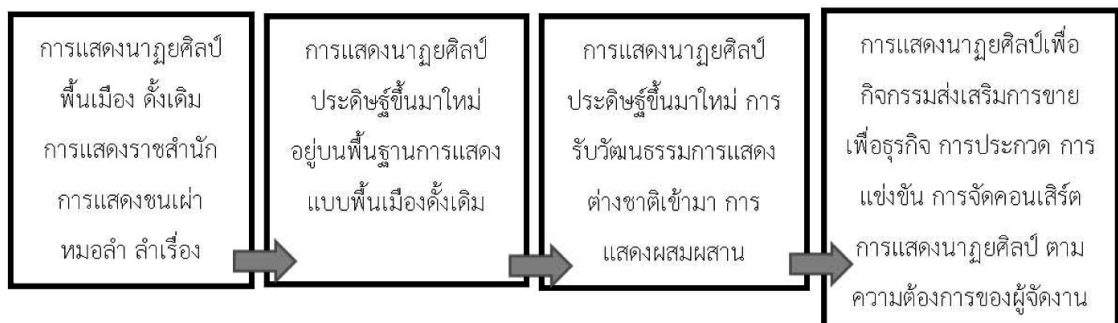
4. ผู้วิจัยแบ่งข้อมูล เพื่อศึกษานำมาเรียบเรียงและนำเสนอเป็นงานวิจัย

5. ขั้นตอนการนำเสนอ ผู้วิจัยสรุปวิเคราะห์และจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

6. สรุปและการอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ศึกษาหาข้อมูลพบว่าธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ยังคงยึดถืออยู่ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของชาวลาวที่ยึดถือสืบทอดกันมา สถานภาพการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์มีส่วนเกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมประเพณีที่ยึดถือกันมา ประกอบกับการนับถือศาสนาพุทธของชาวลาวในท้องถิ่นนครหลวงเวียงจันทน์ การนุ่งขึ้นผ้าไหมลาวของประชาชนชาวลาวในการเข้าวัด

ทำบุญปฏิบัติธรรมที่เคียงคู่พระพุทธศาสนามาช้านานเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ การจัดบุญประเพณีภายใน วัดการนำศิลปะการแสดงเข้ามามีส่วนร่วมในบุญประเพณี การพ่อนที่หาชมได้ตามงานบุญประเพณีของลาว การเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคม เศรษฐกิจในการพัฒนาประเทศ เกิดการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต ของประชาชนในนครหลวงเวียงจันทน์เปลี่ยนแปลงไป การเรียนรู้ศิลปะการแสดงใหม่ การรับรู้ข่าวสารจาก ประเทศเพื่อนบ้าน ผ่านทางโซเชียล สื่อโทรภาพ เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนา ตามสภาพของสังคม การจัดการแสดงที่นำเทคโนโลยี เทคนิคสมัยใหม่เข้ามาเป็นองค์ประกอบในการแสดงให้เกิดความตื่นตาตื่นใจ เกิดการพัฒนาการเรียนรู้สิ่งใหม่ จึงทำให้เกิดสถานภาพการแสดงนาฏศิลป์เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย การรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา ที่มีความสัมพันธ์ทำให้นาฏศิลป์ เกิดการปรับตัวตามกาลเวลา เพื่อความ อยู่รอดของการแสดงนาฏศิลป์ การรับจ้างจัดแสดงนาฏศิลป์ การเข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายประชาสัมพันธ์สินค้าของผู้ผลิต ให้นักคนทั่วไปรับทราบข่าวสาร เพื่อให้เกิดผลกำไรเกิดรายได้แก่นักแสดงในการหาเลี้ยงตนเอง การประกอบอาชีพสร้างรายได้ เกิดธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ซึ่งปัจจัย ต่างๆจึงทำให้เกิดการปรับตัวตามสภาพทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้น เพราะถ้าไม่มีการพัฒนาปรับตัว ตามสภาพทางสังคม และเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อาจส่งผลกระทบต่ออาชีพการแสดงของผู้รับงานแสดง จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานภาพทางสังคมการปรับเปลี่ยนการการเรียนรู้พัฒนาต่อไป

ภาพที่ 7 แผนภูมิปัจจัยทางสถานภาพการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์

ประเภทของการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง การแสดงนาฏศิลป์ในราชสำนัก การแสดงนาฏศิลป์ชนเผ่า การแสดงนาฏศิลป์หมอลำ ลำเรื่อง การรับ วัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาเกิดนาฏศิลป์ที่ประติษฐ์ขึ้นมาใหม่ แต่ยังคงอยู่บนพื้นฐานของการแสดงนาฏย ศิลป์แบบพื้นเมืองดั้งเดิมไว้ การแสดงนาฏศิลป์ที่มีการพัฒนาผสมผสานนาฏศิลป์ต่างชาติ การประติษฐ์ ขึ้นมาใหม่ผสมผสานการพ่อนและการเต้นไว้ด้วยกัน การแสดงนาฏศิลป์ของต่างชาติ การเต้นร่วมสมัย การ เต้นฮิปฮอป ป๊อป การเต้นเลียนแบบศิลปิน การเต้นบัลเล่ต์ การเต้นคอนเทมโพลารี แดนซ์ การเต้นเชียร์ลีดเดอร์ ในการแสดงบางครั้ง การแต่งกายเน้นเข้ารูปสะกดกลองตัวในการแสดง การเต้นเชียร์ลีดเดอร์ ซึ่งเป็นการ เปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญโดยผู้เต้นเชียร์ที่เป็นผู้หญิงงูกระโปรงสั้น เพื่อให้สะดวกในการเคลื่อนไหว การ

พัฒนาเชียร์ลีดเดอร์ให้เป็นกีฬาส่งเสริมเยาวชนวัยรุ่นหนุ่มสาวชาวลาวหันมาเล่นกีฬาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ การรับวัฒนธรรมการเต้นเชียร์ลีดเดอร์มาจากทางตะวันตกเต็มรูปแบบ ซึ่งเป็นเรื่องยากที่ชาวลาวยุคใหม่จะเข้าใจ ในการแสดงประเภทนี้จึงได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์การแข่งขัน โดยได้เชิญครูฝึกจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามา เป็นผู้กำกับดูแลความถูกต้องของการเต้นประเภทนี้ และทำความเข้าใจในรูปแบบของการเต้นรวมถึงเครื่อง แต่งกาย ในช่วงแรกที่ได้มีการนำเชียร์ลีดเดอร์เข้ามาในปี พ.ศ.2555 เป็นครั้งแรกครั้งนั้นการเครื่องแต่งกายมี ขีดจำกัดทางด้านวัฒนธรรมการแต่งกายของชาวลาวยุคใหม่ไม่ทันสมัยและเบ้าเจนนินไปการไม่ให้เกิดโดดลอดข้ามศีรษะ การนั่งคร่อมศีรษะ การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิง ต่อมาได้มีการให้ความรู้ให้เข้าใจเกี่ยวกับการแสดงประเภทเชียร์ลีดเดอร์นี้ เพื่อให้พัฒนาก้าวไปสู่มาตรฐานระดับสากล เพื่อทัดเทียมกับนานาชาติ ประการ แข่งขันระดับนานาชาติ จึงกำหนดให้เป็นกีฬาเชียร์ลีดเดอร์ขึ้น การเต้น การต่อตัว การโยนตัว ท่าทาง ลีลาการแสดง เครื่องแต่งกาย เพื่อให้ทัดเทียมในระดับนานาชาติ การแสดงนาฏศิลป์ที่คิดขึ้นมาใหม่ให้เข้า กับรูปแบบของการจัดงานส่งเสริมการขายในแต่ละงาน การใช้เทคนิคแสง สี เสียง เครื่องแต่งกาย ประกอบ เสียงดนตรีรวมไปถึงการใช้เทคนิคเอฟเฟ็คเพื่อให้เกิดความตื่นตาตื่นใจในการจัดงานเพื่อให้เกิดความประทับใจ เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยที่มีการพัฒนาตลอดเวลา ตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้า ผู้ว่าจ้างงาน สร้างรายได้ เกิดอาชีพในชุมชน เกิดการเรียนรู้พัฒนาของหนุ่มสาวชาวลาวยุคใหม่

ภาพที่ 8 ตารางประเภทการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์

วิวัฒนาการประเภทของการแสดงนาฏศิลป์ มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมของประเทศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านนาฏศิลป์ การฝึกซ้อมการแสดงเพื่อประกอบอาชีพ สร้างรายได้เป็นปัจจัยสำคัญเพื่อหาเลี้ยงชีพควบคู่ไปกับการกิจกรรมส่งเสริมการขาย การจัดการมรดกงานบุญ ประเพณีโดยมีการแสดงประกอบงานสิ่งเหล่านี้เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจการค้าการลงทุนภายใน นครหลวง เวียงจันทน์ ซึ่งถ้าไม่ปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อม อาจทำให้การแสดงนาฏศิลป์ ลบเลือนหายไป สังคม ไม่ก่อให้เกิดการจ้างงาน ขาดรายได้ นักแสดงตกงานไม่มีงานทำ ก่อให้เกิดการไม่พัฒนาทางด้านการแสดง

นาฏยศิลป์ ธุรกิจไม่สามารถหาเลี้ยงตัวเองได้และอาจปิดตัวลง สภาพปัจจัย ทางสังคมเศรษฐกิจและวัฒนธรรมนี้มีความสำคัญต่อธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์เพื่อการดำรงชีวิตประกอบอาชีพ ความอยู่รอดในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสสังคมโลก การสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่าย เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการรับรู้ข่าวสารที่รวดเร็ว รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์จึงมีการปรับเปลี่ยนให้ทันอยู่ตลอดเวลา

7. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษารูทกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

7.1 ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1. ในการนำประเภทการแสดงของธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ไปใช้ ควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงนาฏยศิลป์เพิ่มเติมเพราะเนื้อหา รูปแบบการแสดง มีการเปลี่ยนแปลงตามสถานภาพระยะเวลาทางสังคม ผู้ที่สนใจควรศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม
2. ผู้ที่สนใจเข้าไปลงทุนทางด้านการแสดงนาฏยศิลป์ ใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรลงพื้นที่เพื่อศึกษาความเป็นไปในการประกอบธุรกิจการแสดง ตลอดจนสถานที่ในการจัดแสดงเพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางการลงทุน
3. ควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อและวัฒนธรรมขนบประเพณีของแต่ละท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย เพื่อเป็นแนวทางควบคู่ไปกับการแสดงนาฏยศิลป์ ใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับการศึกษาข้อมูลไปใช้ในเชิงวิชาการและการลงทุน

7.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องด้วยข้อมูลเกี่ยวกับนาฏยศิลป์ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีอยู่น้อย ควรมีศึกษาวิจัยพร้อมเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาและเผยแพร่ต่อไป
2. การนัดสัมภาษณ์ การเข้าพบผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ ควรติดต่อกับทางผู้สัมภาษณ์โดยตรง นัดเวลา และสถานที่ เพื่อให้สะดวกในการเดินทางไปสัมภาษณ์ เพราะเป็นการศึกษาหาข้อมูลในต่างแดน ถ้าผู้สัมภาษณ์ไม่สามารถมาตามนัดหมายควรทำการนัดหมายกำหนดเวลาและสถานที่ในครั้งต่อไป เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า
3. ในการลงพื้นที่ การสืบค้นข้อมูลเอกสารควรเตรียมความพร้อมในเรื่องของการสื่อสาร ภาษาท้องถิ่นเพื่อสะดวกในการติดต่อ
4. นาฏยศิลป์ลาวมีกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆผู้วิจัยจึงเห็นว่าผู้ที่สนใจในการศึกษาค้นคว้า ควรลงพื้นที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนาฏยศิลป์ในแต่ละภูมิภาคของลาว เพื่อเป็นข้อมูลศึกษาเชิงวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อทางวิชาการทางด้านนาฏยศิลป์

8. บรรณานุกรม

ขนิษฐา โตเลี้ยง และ สุวิมล อุตอามาตย์. (2556). 100 เรื่องน่ารู้ในลาว. กรุงเทพฯ: สายธุรกิจโรงพิมพ์ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน): สำนักพิมพ์อมรินทร์คอมมิกส์.

คมปัญญา เพ็งวิโนยา, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2559.

วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555). สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊ค.

อาณัติ อนันตภาค. (2558). ประวัติศาสตร์ลาว ดินแดนแห่งหุบเขาและความเปลี่ยนแปลง (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด.